

lade denne alene dømme om Betimeligheden. Jeg synes ikke, det var for meget forlangt, at man hver Gang skulde komme til Lovgivningsmagten.

Nu ved jeg vel, at under Forhandlingerne i 1909—10 blev der draget Sammenligning med Love, der var vedtagne tidligere: i 1850 om Jordafstaaelse til Fattighuse, i 1853 om Jordafstaaelse til Biveje, i 1889 om Jordafstaaelse til Sneskærme og i 1897 og 1907 om Telegraf- og Telefon- og Stærkstrømsanlæg. Men det foreliggende Lovforslag forekommer mig slet ikke at kunne sammenlignes med disse Love, fordi Ansøgninger om de omtalte Ekspropriationer fremkom meget tiere, end det lader til, der vil fremkomme Ansøgninger om Ekspropriation til Anlæg af Mergelspor. Jeg synes, det er mest naturligt, naar der kommer en Ansøgning om en saadan Ekspropriation, der dog kan have meget stor Betydning og være til meget stor Gene for vedkommende Lods-ejer, at den da bliver sendt til Lovgivningsmagten, saa den kommer til at dømme derom. Da Lovforslaget i Samlingen 1909—10 blev vedtaget her i Folketinget i samme Form som det foreliggende, nemlig som en almindelig Bemyndigelse for Landbrugsministeriet, kom det op i Lands-tinget, og der var alle Ordførerne enige om, at Lovforslaget i Virkeligheden var stridende mod Grundlovens § 82. Nu gaar jeg ud fra, at den højtærede Landbrugsminister ikke tror, at Lovforslaget er grundlovsstridigt, thi ellers vilde han vel ikke have fremsat det — det er en Sag, jeg ikke skal dømme om, jeg er ikke Jurist —, men naar Ansøgning om Mergelspor ikke fremkommer tiere end hvert 3die, 4de, 5te eller maaske hvert 10de Aar, kan man godt lade Lovgivningsmagten afgøre Spørgsmaalet i hvert enkelt Tilfælde og ikke lægge det i Administrationens Haand. De enkelte Paragraffer skal jeg ikke komme ind paa. Jeg vilde gerne have, at den højtærede Landbrugsminister, hvis der virkelig ligger Ansøgninger bag ved Lovforslaget, fremkommer med dem, thi i Motiverne til Lovforslaget og i den Tale, hvormed den højtærede Landbrugsminister fremsatte Lovforslaget, kan det ikke ses, at der har været saadanne Ansøgninger.

S. Sørensen: Til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Hornstrup), der nu sluttede sin Tale, vil jeg sige, at jeg kan ikke være enig med ham i hans Modstand mod Lovforslaget. Hans Modstand gjaldt jo særlig to Punkter. For det første

sagde han, at der var ikke indgaaet noget Andragende om Tilladelse til saadanne Ekspropriationer af Jord, hvorover Mergelspor skulde gaa, siden vi fik Loven af 1910. Jeg skal henvise det ærede Medlem til, at i Lovforslagets Motiver — hvad den højtærede Minister selvfølgelig om et Øjeblik ogsaa vil gøre ham opmærksom paa — staar der, at der gentagne Gange er kommet Andragender om Tilladelse til at lægge Mergelspor ind over Jord og om at faa et saadant Lovforslag som det foreliggende baade fra Mergelselskaber og fra Hedeselskabet, som ogsaa har Brug for en saadan Lov i sin Virksomhed. Det er det ene Punkt, hvor jeg tror, det ærede Medlem har Uret. For det andet mente han, at det var et Spørgsmaal, hvorvidt det var rigtig lovmedholdeligt, altsaa grundlovs-mæssigt, at vedtage et saadant Lovforslag. Den Sag er naturligvis saa gennemdrøftet, da det er anden Gang, et saadant Lovforslag foreligger her, og da det oven i Købet er to forskellige Ministerier, der har forelagt det, kan der ikke være Tale om andet, end at den Sag maa være i fuldkommen Orden. At en saadan Lov ikke skulde kunne sammenlignes med de andre Love, som det ærede Medlem nævnedes, kan jeg heller ikke forstaa. Ordføreren i 1910, Lüttichau, fremhævede netop i Betænkningen og ogsaa i sin Tale, at der var andre Love, dette Lovforslag kunde gaa parallelt med. Han nævnedes ogsaa Loven af 4. Juli 1850 om Jordafstaaelse til Fattighuse, Loven af 20. August 1853 om Jordafstaaelse til Biveje, Loven af 12. April 1889 om Jordafstaaelse til Sneskærme og Loven af 1907 om Stærkstrømsledninger. Navnlig denne sidste synes jeg kan sammenlignes med det foreliggende Lovforslag, idet der efter den af og til eksproprieres store Strækninger, som i og for sig ikke faar nogen direkte Nytte af Anlægget. Naar man giver en Lov om Afstaaelse af Jord til saadanne Anlæg, kan man med langt større Grund give en Lov paa det Omraade, som det foreliggende Lovforslag omhandler.

Det foreliggende Lovforslag er bygget over Loven af 18. April 1910. Sagen var den Gang paakrævet fra den Egn, som jeg havde den Ære at repræsentere, idet Vestjyllands Mergelforsyning, det største Interessentskab paa det Omraade, havde sit Hjemsted der, og det var da naturligt, at jeg indledede Forhandlingen. Der blev da, efter at Forhandlingen her i Folketinget var tilendebragt, nedsat et Udvalg, og dette Udvalg vilde ogsaa have imødekommet de Krav, som nu er opfyldte, i det foreliggende